

Doar mama

Catalina.smereca

Cândva, mi-a povestit chiar mama,
Vei crește și vei fi departe
Nu am crezut, n-am ascultat
Timpul doar mi-a demonstrat.

Ajunsă azi la casa mea
Ascult din nou povața ta.
Fără să înțeleg prea multe
Raspund răstit și fără minte.

-Mamă, nu mai sunt copil!
În fața vieții eu mă-nclin.
De astăzi foaia se întoarce
Așa că mai dă-mi pace.

Fără cuvinte a rămas
Si cu lacrimi pe față.
Doar mama știe ce-a simțit
Când i-am țipat la masă.

Trecut-au anii
Mama nu mai este.
Nevoie de povețe am acum.
-Unde ești mamă, sufletul pe tavă să ți-l pun?

Îmi vin în minte cântecele simple
Cântate lângă foc în dormitor
Le-aud și-acum și sufletul se-nchide
Cum te-a închis pământul...
Of... Mi-e dor!

Îmi vei ierta vreodată acea greșală,
Grăbită, fără de minte și rușine,
Nu am știu mămico dragă
Că eu de fapt te am pe tine.

Îți scriu aceste rânduri mamă
La ceas târziu la lumânare.
Privesc la poză, esti bătrână,
Dar nici eu nu mai sunt o floare.

CĂTĂLINA SMERECĂ